

PREGLED DOMAĆE I STRANE STRUČNE ŠTAMPE

PRZEGŁAD GEODEZYJNY

Godina XLVIII 1976.

Glasilo Društva Geodeta Poljskih,
list izlazi mjesečno.

Br. 1 1976.

Tymowski St. J.: Veliki dan Bialistoka. — Hopper A.: Problematika uređenja seoskih posjeda u Poljskoj. — Kaminski M.: Ocjena uspjeha rada u geodetskim i kartografskim preduzećima s gledišta sigurnosti i higijene. — Odłanicki-Poczobutt M.: Problemi Među-asociacione komisije za bibliografiju za znanstveno-tehničke informacije u geodeziji. — Kowalewska J.: Neki problemi geodetskih mjerjenja deformacija pri gradnji velikih industrijskih objekata. — Fiutowski A.: Mjesto i uloga geodetske dokumentacije pri studiju očuvanja atmosfere. — Jaroszewicz J.: Analitičko-grafički način određivanja elemenata naslage rudnih vrsta.

Broj 2 1976.

Polewcew W. W. 50-godišnjica sovjetskog časopisa Geodezija i Kartografija. — Tymowski St. J.: 30 godina geodetske kooperativne proizvodnje u Poljskoj Narodnoj Republici. — Stelmach M.: Modelni kompleksi cesta i parcella (dio I). — Dlubakowska J.: Aktualni problemi uređenja seoskih prostora. — Boenick Zb., Oszczak St.: Kodirani teodolit s automatskom registracijom čitanja krugova. — Cacoń S., Sawiak R.: Ekonomski strana primjene elektrooptičkih i optičkih daljinomjera s dvostrukim slikama pri postavljanju geodetske osnove za snimanje. — Kielbasićewicz W.: Primjene laser daljinomjera. — Przyjemski A., Janusz W.: Geodetski radovi na izgradnji brana na rijekama Labi i Vltavi u Čehoslovačkoj. — Smialowska-Uberman Z.: Funkcionalna mreža za periodični rad poduzeća na primjeru gradskog geodetskog poduzeća Krakova. — Pielok J.: Ekspedicija u Maroko naučnih udruženja odjela geodezije Krakovske rudarske Akademije.

Broj 3 1976.

Skierski Zb.: Referat podnesen na plenarnom sastanku glavne uprave Društva Geodeta Poljske. — Lipiński Br.: Geodezija u energetici. — Karbowiski Z.: Treća naučno-tehnička sjednica u Novom Sinču. — Sledziński J.: Smithsonian Astrophysical Observatory (SAO) jedan od svjetskih centara astronomskih i geofizičkih istraživačkih centara. — Prószyński W., Stablewski A.: Ispitivanje svojstva odstupanja točke od pravca kao mjereno elementa u nekim geodetskim konstrukcijama. — Holubawicz K.: Komunikacija zemljista kao element intenzifikacije poljoprivredne proizvodnje u uvjetima košalinskog vojvodstva. — Smialowska-Uberman Z.: Primjedbe za praktično korištenje t. zv. radnih mreža. — Kontowicz-Jedrych B.: Problem vizuelnog zapažanja grafičkih oznaka na inženjersko-privrednim planovima. — Niemczuk J., Pielok J.: Fotogrametrijska inventarizacija medrese Al Attarin u Fes-u (Maroko).

Broj 4 1976.

Tymowski St. J.: Savez GIG-a Jugoslavije. Razgovor s predsjednikom SGIGJ dipl. inž. Ivanom Buderom. — Hycner R.: Geodetski i kartografski problemi lokalnog prostornog planiranja. — Stelmach M.: Modelni kompleksi cesta i parcella. — Goraj ST.: Uređenje poljoprivrede u procesu stvaranja projekta organiziranja prostornog poljoprivredno-industrijskog sjedinjenja. — Adamczewski Z., Narewski J., Nowak E.: Tehnologija mjerjenja geodetskih osnova upotrebom kodiranog elektronskog daljinomjera. — Janusz W.: Transformacija koordinata bez deformacija. — Gajdek J.: Određivanje konstrukcionih pokazatelja novom metodom iskolčenja. — Szelag K.: Mekometar ME 3000 — Elektrooptički daljinomer za precizna mjerjenja dužina. — Żurowski A.: Ispitivanja deformacija unutarnjih šančeva bazena za odpade industrije sode.

M. J.

GEODEZIJA KAROGRAFIJA
ZEMEUSTROISTVO
Godina XVI 1976
Organ Naučno-tehničkog Saveza
Bugarskih geodeta

Br. 1 1976

Hajduški I.: Dostignuća geodezije, fotogrametrije i kartografije nakon aprilskog plenuma CK BKP 1956. g. — Bojadžiev B.: Uloga geodeta u obrani i poboljšanju prirodne sredine. — Petrov P.: Jedan način računanja i izjednačenja triangulacionih mreža i prostornih ravnih koordinata. — Čonov G.: O zasjenjenju ostaklenih krovova. — Todorova H., Valev P.: Geodetska dokumentacija pri arheološkom istraživanju grobova starih naseobina. — Stanoev Iv., Damjanov D.: Optimalnost nekih numeričkih metoda pri određivanju popravaka za reljef. — Kacarski Iv.: Formiranje i apsolutna orientacija poluanalitičkog niza fototriangulacije. — Džudžev St.: Primjena fotogrametrijskih metoda u fotografkoj astrometriji. — Katranuškova H.: Hiposmetričke karte. — Baikov G.: Semilogički problemi u kartografiji. — Andreev M.: Geodezija i kartografija u filateliji. — Peevski V.: Peti kongres Geodetskih inženjera i geometara Jugoslavije.

M. J.

GEODETSKI VESTNIK

Zveze geodetov Slovenije godina 20.

Broj 1 1976.

Črnivec M.: Program geodetskih radova za razdoblje 1976—1980. Uloga i zadaci geodetske operative. — Razgovor s direktorom Geodetskog zavoda SRS. — Majcen: Geodetski dan u Kranju. Zaključci savjetovanja o kartografiji za potrebe općina. — Avbelj: V kongres geodetskih inženjera i geometara Jugoslavije. — Pucelj: Kartografska djelatnost za potrebe općina. — Mlakar: Kartografska djelatnost u općini Celje. — Berlot: Kartografija s gledišta geografije. — Propisi, publikacije. — Novosti i obavijesti.

M. J.

Friedrich Töpfer:

KARTOGRAPHISCHE
GENERALISIERUNG

VEB Hermann Haack, Geographisch - Kartographische Anstalt Gotha Leipzig 1974. 336 str. s brojnim grafič-

kim prilozima i pomoćnim tabelama. Cijena oko 250.— din. —

U Institutu za kartografiju (danas Sekcija za kartografiju) Tehničkog sveučilišta u Dresdenu (DDR) traju oko 15 godina istraživanja zakonitosti oblikovanja i generalizacije karata. Nositelj tih istraživanja je dr F. Töpfer, pa je knjiga »Kartografska generalizacija« koju ovdje prikazujemo, ne samo udžbenik-priručnik, već i svojevrstan izvještaj o tom višegodišnjem radu.

Pod generalizacijom (ili uopćavanjem) u kartografiji podrazumijevaju se svi oblici poopćenja, tj. grafičkog i sadržajnog pojednostavljenja i sažimanja, izbora i isticanja bitnog, a isključivanja i potiskivanja nevažnog, kojim se diferencija i detaljna stvarnost prevedi u poopćenu reprodukciju na karti. Za ove procese dugo se je vjerovalo da ne podliježu nikakvim zakonitostima i da ih mogu provesti samo »posebno nadareni« kartografi.

U nastojanja suvremenih znanosti za matematičkim obuhvaćanjem i definiranjem svih procesa uključila se je i kartografija. U kartografiji je došlo do spoznaje zakonitosti, svojstvene kako pojedinim objektima prikaza tako i samim kartografskim procesima. Ova spoznaja postala je polazište za iskorištavanje tih zakonitosti na poboljšanju karte i njene izrade. I ovdje kao i u drugim znanstvenim disciplinama pretpostavka za automatizaciju procesa izrade karata, jesu matematičko formuliranje i matematičke metode.

U prvom poglavljiju obrađene su matematičke osnove oblikovanja i generalizacije karata. Nakon definiranja polazišta, koja su ovisna o mjerilu karte, prelazi se u drugom odjeljku na objašnjenje »zakona korijena«. Kod toga se ističe, da su i prije autorova otkrića, po kojem su mnogi postupci pri izradi karata ovisni o (drugom) korijenu iz faktora mjerila, bila u upotrebi neka matematička pravila, u kojima je ta činjenica dolazila do izražaja. Nakon postavljanja osnovnih zakona objašnjeni su primjeri zakona korijena pri izboru objekata, neophodnom pri izradi karata sitnijih mjerila iz karata krupnijih mjerila. Jednostavan zakon korijena ne može vrijediti u svakom slučaju. Njegovo povećanje zahtijeva uvođenje koeficijenata, kako bi se moglo voditi računa o činjenici, da svi objekti izvornog mjerila ne moraju biti jednako važni pri izradi karte u izvedenom mjerilu, kao i o činjenici da se

kartografski znaci u pravilu smanjuju se smanjenjem mjerila. Usprkos smanjenju signatura, smanjenjem mjerila dolazi do zgušnjavanja grafičkih elemenata, a to može dovesti do nečitkog kartografskog prikaza. Ovim pitanjima posvećena su iduća dva odjeljka o površinskim odnosima i opterećenju izvedenih u odnosu na izvorne karte. Završni odjeljak sadrži primjenu zakona korijena pri računanju mjerila signatura pri kvantitativnim iskazima.

U drugom poglavlju obrađuju se matematičko-statističke analize objekata kartografskog prikaza: određivanje i ocjena srednjih vrijednosti prema ogledima na dohvatu, utvrđivanje i ispitivanje funkcija raspodjele, korištenje eksponencijalne podjele kod generalizacije rječne mreže, određivanje klasa prema vrijednostima objekata, analizu tipova i ispitivanje ovisnosti.

Treće poglavlje nosi naslov Redakcijske pripreme kartografske generalizacije. Ono sadrži analizu svrhe karte, objekata prikaza i izvornika, obradu ciljeva generalizacije, redakcijskih postupaka pri generalizaciji i smjernica za neposrednu provedbu generalizacije.

Cetvrti poglavlje sadrži metode kartografske generalizacije: Metodu izbora (prema minimalnim veličinama, broju objekata, kombiniranu metodu izbora), Metodu pojednostavljivanja oblika (prema minimalnim veličinama, zakonu izbora, stvaranjem sredine), Metodu sažimanja, Metodu pretvorbe kvaliteta (pretvorba kvalitete prikaza, pretvorba kvalitete objekta, primjenu signatura prema graničnim veličinama), Metodu potiskivanja (jednostavno potiskivanje, izjednačavajuće potiskivanje, očuvanje relativnog položaja), Zadnji odjeljak posvećen je samom izvođenju kartografskih postupaka generalizacije.

U petom poglavlju sažeti su izabrani primjeri generalizacije i to generalizacije rječnih tokova, generalizacije površinskih objekata (površina pod šumom, ostalih površinskih pojava unutar političkih jedinica, geoloških formacija) generalizacije kontinuiranih objekata, i generalizacije sustava objekata (ceste, naselja i dr.).

Sesto poglavlje sadrži dodatne slike, dijagrame i tablice. Na njega se nastavlja popis literature koji sadrži 111 jedinica te registar pojmoveva.

Kartografska generalizacija F. Töpfera predstavlja vrlo značajan prilog daljnjem razvitku kartografije kao znanstvene discipline. Vrlo razumljiv

tekst, jasno izlaganje matematičkih formulacija i brojni primjeri predstavljaju za kartografe dragocjen priručnik u svakodnevnom radu. On im omogućuje da, nakon što provjere pojedine postavke na svojim primjerima, provedu generalizaciju egzaktno i time optimalno. U Zavodu za kartografiju Geodetskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu ovo djelo omogućava, da se i sa mladim kadrovima uspješnije provode značajniji kartografski radovi.

P. Lovrić

Erik Arnberger i Ingrid Kretschmer:
WESEN UND AUFGABEN DER
KARTOGRAPHIE - TOPOGRAPH-
HISCHE KARTEN
Franz Deuticke, Wien 1975.

U posljednjih više od pola stoljeća razvitka kartografije kao samostalne nauke, stvorena su teoretska standardna djela i brojni prilozi za pojedinačna područja. Stvaranje cijelovite slike o kartografiji, korištenjem tog obimnog materijala, gotovo da nije moguće. Potaknuti tom činjenicom, autori su se prihvatali ogromnog posla i počeli stvarati ENCIKLOPEDIJU KARTOGRAFIJE. Prvi, od ukupno planiranih 16 svezaka, izašao je u Beču 1975. godine. Svezak je veličine B 5, uvezan u tvrde platne korice s prikladnim ovtikom. Tekstualni I dio sadrži 536 stranica, dok II dio sadrži 239 priloga na 208 stranica i na dalnjih 85 stranica popise i registre.

U prvom, od ukupno 9 poglavlja, iznose se najprije bitne značajke šestisućugodišnjeg razvoja kartografije, zatim zadaća kartografije kao samostalne nauke i pomoćne znanosti.

U drugom poglavlju obrađuju se sva pitanja vezana za umanjenje objekata pri njihovom kartografskom prikazu: mjerilo karte, grupiranje karata prema mjerilu, mjerilo signatura i dr.

Treće poglavlje sadrži podjelu karata prema sadržaju, namjeni i izdavaču, a četvrtu pojavnje oblike karte i oblike karata kakvi se javljaju pri korištenju.

Peto poglavlje sadrži osnovne podatke o obliku i veličini Zemlje, mreži geodetskih stalnih točaka, topografskoj izmjeri i posebno fotogrametrijskoj izmjeri.

Šesto, najopsežnije poglavlje, obrađuje kartografske projekcije, a u zadnja tri od ukupno sedamnaest odjelja-

ka, sisteme podjele na listove i sisteme naziva i numeriranja listova.

U sedmom poglavlju obrađuju se opća pitanja sastavljanja karata: generalizacija, transkripcija u kartografski oblik izražavanja, uskladivanja grafičkih elemenata te posebnosti vezane za tlocrtni prikaz.

U osmom poglavlju obrađuju se posebnosti vezane za oblikovanje i izradu topografskih karata, te njihovo održavanje. Grafičkim i kartografskim oblicima izražavanja posvećen je prvi odjeljak (osnovni grafički elementi, signature, primjena sjenčenja i fotiranja, boje, shvatljivost prikaza). U drugom odjeljku, po tradiciji i posebnoj sklonosti autora, najveća pažnja posvećena je prikazu reljefa. Ipak je i prikazu ostalih objekata, pitanjima unutrašnjeg i vanjskog opisa, te suglasju grafičkih elemenata posvećena dovoljna pažnja. Po prvi put u ovakovom djelu susrećemo obradenu pitanja održavanja karta, jednog od posebno važnih zadataka.

U devetom poglavlju obrađene su karte pojedinih evropskih država i nekih ostalih država. Prvi odjeljak sadrži obrađena opća pitanja mjerila i vrsta topografskih karata u izdanju službenih ustanova i drugih izdavača. U jednoj tabeli daju se točni podaci i o našim novim topografskim kartama. U drugom odjeljku obrađene su topografske karte onih država koje imaju dio Alpa. Od svjetskih kartografskih djela obrađene su Međunarodna karta svijeta 1:1 mil., Karta svijeta 1:2,5 mil. i Karta svijeta 1:5 mil.

Deseto poglavlje, smješteno s idućim u drugi dio, sadrži jednobojne i višebojne priloge vezane za pojedinu, ranije navedena poglavila. U njemu se nalaze, osim priloga autora i svi najznačajniji, pomno izabrani primjeri drugih autora i izdavača.

Završno, jedanaesto poglavlje sadrži odvojene indeks autora i indeks pojmoveva.

Ogroman trud autora ali i obimnost posla koji stoji pred svakim tko osim općih, enciklopedijskih znanja o kartografiji želi postići šira znanja o pojedinim njenim područjima, najbolje ilustriraju popisi literature dani uz svako od prvih devet poglavlja, odnosno uz mnoge odjeljke. Zato se na ovom mjestu uzdržavamo od komentara i kritičkih osvrta na sastav pojedinih poglavlja i međusobnu uskladost njihova obima. Jedino što svaki dobromanjerni recenzent može primijetiti, to je želja

da najavljenih preostalih 15 svezaka što prije ugleda svijetlo dana. Kako vjerujemo da će to autorima, koji su poznati kao istaknuti stručnjaci, pedagozi i pisci s područja kartografije i uspjeti, to navodimo naslove ostalih najavljenih svezaka:

- II svezak: Sastavljanje tematskih karata
- III svezak: Skalska kartografija
- IV svezak: Geografski nazivi u kartografiji
- V svezak: Sastavljanje karata i planova gradova
- VI svezak: Kartografija planina
- VII svezak: Zrakoplovna i satelitska kartografija
- VIII svezak: Pomorska kartografija
- IX svezak: Velike, svjetske serije topografskih karata
- X svezak: Sastavljanje kartama srodnih prikaza
- XI svezak: Topografske i fotografmetrijske osnove sastavljanja karata — Interpretacija zračnih snimaka
- XII svezak: Kartografija i informatica
- XIII svezak: Automatizacija u kartografiji
- XIV svezak: Kartografske tehnike I
- XV svezak: Kartografske tehnike II
- XVI svezak: Definicije kartografskih pojmoveva

Vjerujemo da će se barem nakon izlaska svih 16 svezaka ove Enciklopedije, zamjeniti neadekvatna definicija kartografije u izdanjima našeg Leksikografskog zavoda i ona u našoj zemlji dobiti odgovarajuće mjesto.

P. Lovrić

Günter Hake:
KARTOGRAPHIE 1, KARTOGRAPHIE 2

Sammlung Göschen, izdavač Walter de Gruyter, Berlin - New York 1975., 1976.

Kartografska literatura obogaćena je s novim izdanjima dviju svezaka u poznatoj zbirci repetitorija »Göschen«.

Kartografija 1, 288 stranica veličine 18×12 cm, sa 132 slike i 8 višebojnih priloga, javlja se nakon 14 godina od prvog izdanja, čiji autor je bio prof. dr Viktor Heissler, u svom petom izdanju.

U prvom poglavlju ovo djelo sadrži uvod u kartografiju, obrađujući pojam i zadaću kartografije, njen razvoj, ulogu i podjelu. Na ove odjeljke nastavljaju se ona o kartografskim oblicima izražavanja kao sredstvima za komunikaciju te odjeljci u kojima se obrađuju pojmovi vezani uz kartu i njena svojstva.

Drugo poglavlje, pod naslovom geodetske osnove i topografska izmjera, sadrži sve ono iz geodezije što treba sadržavati sveobuhvatan udžbenik, odnosno repetitorij iz kartografije.

Treće poglavlje posvećeno je kartografskim projekcijama. Pri tome u šest odjeljaka obrađuju se sve najvažnije kartografske projekcije, a u sedmom Soldnerova i Gauss-Krügerova projekcija.

U četvrtom poglavlju obrađuju se osobitosti i sredstva kartografskog oblikovanja. U uvodnom odjeljku obrađuju se najprije osobitosti i zakonitosti objekata koji se prikazuju na karti, a u idućim odjeljcima grafičke zakonitosti, kartografska sredstva oblikovanja ili izražavanja, pitanja generalizacije i na kraju osnove o autorskim pravima prizvođača i izdavača karata.

U petom poglavlju obrađuju se topografske karte. Ovo poglavlje sadrži odjeljak o pojmovima i zadaćama ovih karata, njihovom grupiranju, sadržaju i njegovom prikazu, koordinatnim mrežama, o okvirnim i vanokvirnim podacima. Posebni odjeljci posvećeni su službenim topografskim kartama Savezne Republike Njemačke i ostalih zemalja. Začuđuje da o našim kartama nema nikakvih podataka! U zadnja tri odjeljka obrađuju se ostale topografske karte do mjerila 1 : 1 milijun, zatim topografske karte koje se izrađuju za cijelu Zemlju i topografske karte drugih planeta.

Popis literature sadrži 304 jedinice, a za lakše korištenje pridodan je na kraju registar imena i pojmova.

Kartografija II, 307 stranica veličine 18 × 12 cm, sa 112 slika i 10 višebojnih priloga, javlja se nakon 6 godina od prvog izdanja u svom drugom prerađenom izdanju.

U prvom, najopsežnijem poglavlju ovog dijela obrađuju se tematske karte. Nakon uvodnog odjeljka, slijede odjeljci u kojima se grupiraju tematske karte i obrađuju načini prikaza tematskog sadržaja. Poseban odjeljak posvećen je topografskim kartama kada one služe kao temelj za izradu tematskih karata, zatim kartografskim i koordinatnim

mrežama, oblikovanju okvirnog i vanokvirnog sadržaja i izvornicima za izradu tematskih karata. Zadnji odjeljak sadrži grupiranje tematskih karata prema tematskim područjima.

Drugo poglavlje posvećeno je atlasiama. U posebnim odjeljcima obrađuju se atlasi svijeta, nacionalni i regionalni atlasi, stručni atlasi, topografski atlasi, fotoatlasi i atlasi svemirskih prostora.

Treće poglavlje posvećeno je kartama srodnim krikazima. U prvom odjeljku obrađuju se kartama srodnih prikazi izrađeni u dvodimenzionalnoj ravni papira. To su fotokarte, crteži iz pticje i satelitske perspektive, panorame, blok-dijagrami, profili, kose aksonometrije i stereoprikazi. U ostala dva odjeljka obrađuju se reljefi i globusi.

Cetvrti poglavlje sadrži gradivo iz kartografske tehnike. U njemu se obrađuju planiranje i izrada sastavka karte i povijesni razvoj kartografskih tehnika. Slijedi odjeljak o suvremenim postupcima izrade izdavačkih orginala karata u kojemu se obrađuju nosioci crteža, kartiranje, crtanje, mehanizacija nekih dijelova procesa izrade karata, reprofotografija i izrada kopija. U posebnom odjeljku obrađeni su postupci umnožavanja karata svim vrstama štampe, diazokopiranjem, fotokopiranjem, mikrofilmom i elektrofotografijom.

Peto poglavlje posvećeno je automatizaciji u kartografiji. U prvom odjeljku obrađuju se osnove kartografske automatske obrade podataka, a u ostala dva sprave i strojevi koji služe u tehniči automatske izrade karata, te primjena automatizacije u kartografiji.

U šestom poglavlju obrađuju se korištenje karata tako da se najprije objašnjavaju pojmovi, svrha i vrste korištenja a zatim čitanje karata i mjerenja na karti ili kartometrija.

Zadnje, sedmo poglavlje sadrži povijesni pregled razvoja kartografije s odjeljcima: kartografija u starom vijeku, u vrijeme velikih otkrića na početku novog vijeka, regionalna kartografija i prvi topografski premjeri pojedinih država te razvitak atlasne kartografije.

Popis literature sadrži 449 jedinica, a za lakše korištenje pridodan je registar imena i pojmova.

Opisana dva sveska već su u ranijim izdanjima pobudila pažnju naših stručnjaka, tako da su članovi Hidrografskog instituta JRM mr F. Racetin i M. Gaj preveli oba sveska za internu upotrebu. U Savezu GIG Hrvatske po-

stojale su inicijative da se ti prijevodi objave, pa je od autora i izdavača za tražena potrebna dozvola. Recenzija novih izdanja potvrđuje da bi ovakav pothvat bio koristan.

U prednjem tekstu dvije knjige prof. Hakea nazvane su repetitorijem kartografije. Ovaj termin ne treba shvatiti onako, kako ga objašnjava Veliki rječnik stranih riječi B. Klaića u izdanju zagrebačke »Zore«, već onako kako to proizlazi napr. iz usporedbe Repetitorija više matematike prof. Apsena sa nekim sveučilišnim udžbenikom Više matematike.

Kartografije prof. Hakea izuzetno su vrijedno djelo. Oni geodeti, koji manje poznaju kartografiju, mogu se uvjeriti u ispravnost ove tvrdnje čitajući poglavljje o geodetskim osnovama i topografskoj izmjeri (premjeru). U njemu je, na 60 stranica, dan ne samo pod-

sjetnik (Klaić) iz geodezije, već gradio iz geodezije dovoljno svim negeodetima. Kartografska poglavља obrađena su sažeto, ali im ne manjka objašnjenje niti jednog važnog pojma. Mnoga poglavљa proizašla su kao rezultati istraživačkog rada prof. Hakea na području kartografije. Sva poglavљa posjeduju, zahvaljujući nastavničkom radu prof. Hakea, vrlo prihvativi metodički i pedagoški pristup.

Autor je u cijelini uspio ostvariti svoju želju, da njegovo djelo posluži kao uvodna i prateća literatura iz kartografije studentima geodezije, kartografije, geografije, drugih geoznanosti, prostornog planiranja i urbanizma, te kao svakodnevni priručnik svim onima koji u svom radu koriste kartografske oblike i sredstva izražavanja.

P. Lovrić